

Από την πολύ νεαρή μου ηλικία άκουγα, συχνά, να μου λένε πως «πουλάω πνεύμα». Η φράση αυτή με προβλημάτισε και με σαγήνεψε ταυτόχρονα, ωθώντας με να ψάξω τον τρόπο, ώστε αυτή τη μεταφορά του λόγου να μπορέσω να τη μετατρέψω σε κυριολεξία, σε κάτι χειροπιαστό, και από τον κόσμο του άυλου να τη μετουσιώσω σε έναν ιδεατό, απτό κόσμο.

Η διεύρυνση των οριζόντων μου, μέσω των πανεπιστημιακών σπουδών σε όλους τους τομείς της τέχνης του θεάτρου, και η δίψα μου να γίνω ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος, μέσω της συνεχούς μάθησης και εκπαίδευσης πάνω σε ποικίλα γνωστικά πεδία είχε ως αποτέλεσμα τη γέννηση ενός χρήσιμου AHA MOMENTUM, με αφορμή τους ανθρώπους που συνεργαζόμουν και είχαμε κοινές προσλαμβάνουσες και προβληματισμούς. Δηλαδή, τη στιγμή της ανακάλυψης, της συνειδητοποίησης και της κατανόησης μιας καινοτομίας από μια ευρύτερη ομάδα.

Είναι αυτό το Aha momentum, που με έκανε να συνειδητοποιήσω πως η ύλη αποκτά ζωή μέσα από την ιδέα. Η ιδέα από μόνη της είναι καλό να υπάρχει ως έχει, άυλη, για να μπορεί να ελίσσεται, να μορφοποιείται και να προσαρμόζεται στις εποχές, τις ανάγκες και τα πεδία δράσης. Είναι εκείνη η στιγμή «ΕΥΡΗΚΑ», που ένα μυαλό μεταλαμπαδεύει τη φλόγα της γνώσης και λιπαίνει τον τροχό της σκέψης. Είναι το μοίρασμα μιας ιδέας που βρήκε την κατάλληλη στιγμή να γονιμοποιηθεί. Είναι το απαραίτητο διάλειμμα που στρέφεις την προσοχή σου σε κάτι διαφορετικό, μέχρι αβίαστα, να έρθει το momentum εκείνο... «when the muses strikes». Κάπως έτσι, γεννήθηκε η **Kalliergon**.

Το πρώτο αυτό συλλογικό eureka momentum, από την υποφαινόμενη και την εικαστική Βασιλική Κατέρη, γέννησε την ιδέα μιας επιχείρησης με κεντρικό άξονα την παροχή υπηρεσιών πολιτισμού και την εφαρμογή καινοτόμων ιδεών. Η Kalliergon, λοιπόν, είναι μια επιχείρηση πολιτισμού που σκοπό έχει να γεννά, να αναγεννά, να παράγει και να μπολιάζει καινοτόμες ιδέες. Με σημαία τη ρήση «Η ισχύς εν τη ενώσει», η Kalliergon προσφέρει, συμβατούς σπόρους ιδεών, καλλιεργώντας το έδαφος, ώστε να γίνει πρόσφορο. Στόχος, ο πολιτισμός να καρπίσει, να απλώσει τις ρίζες του στα πέρατα του κόσμου, δημιουργώντας ένα τέτοιο περιβάλλον όπου οι καρποί των κόπων μας να ευδοκιμήσουν και στα πιο δύσβατα μονοπάτια.

Χριστίνα Ι. Τζιάλλα